

THE KRASZAK TIMES

3/2018/2019

SPIIS TRESCI

1. <i>Iluzja kiedyś i dziś</i>	4
2. <i>Wielcy iluzjoniści</i>	7
3. <i>Najciekawsze sztuczki magiczne</i>	9
4. <i>Niebezpieczeństwo zawodu iluzjonisty</i>	11
5. <i>Festiwale magii</i>	13
6. <i>Magia i iluzja w tekstach kultury</i>	16
7. <i>Recenzja filmu „Iluzja”</i>	18

Mam wrażenie, że lekka doza magii to coś, czego każdy potrzebuje w swoim życiu. Jednak również zdaję sobie sprawę z tego, że wszystko, co rozumiemy pod pojęciem „magia”, to nic innego, jak tylko pewne złudzenie, iluzja, a o magicznych wydarzeniach pozostało nam jedynie marzyć. Nie dam sobie wmówić, że żadne z Was nigdy nie chciało być jak Harry Potter i przed pójściem do liceum nie wyczekiwało sowy, która dostarczy list z Hogwartu ;)

31 stycznia obchodzimy Dzień Iluzjonistów, czyli ludzi, którzy czarowali publiczność już w starożytnym Egipcie, wykonując sztuczkę z trzema piłkami i kubeczkami. W średniowieczu byli posądzani nawet o kontakty z siłami nadprzyrodzonymi. Niezbyt istotna jest jednak ich przeszłość, ważniejszy jest fakt, że każdy iluzjonista jest niezwykle barwną postacią, która dba o to, aby w twoim życiu nigdy nie zabrakło tej minimalnej dawki magii i zaskoczenia.

Zapraszam do lektury, teraz szczególnie, ponieważ jest to ostatni rok, kiedy nasza klasa ma przyjemność przygotowywać numer gazetki. Mam nadzieję, że kolejne roczniki nie zawiodą i będą równie sumiennie dbać o naszą szkolną prasę!

Redaktor naczelna

ILUZJA KIEDYS I DZIS

Historia iluzji rozpoczyna się już przed naszą erą. Jak podają źródła historyczne, jej ojcem był najprawdopodobniej Egipcjanin – Dedi. Około 2700 p.n.e. zaprezentował swoje możliwości w obecności Faraona Cheopsa. Dedi uciął głowę gęsi, po czym wypuścił ją po to, by mogła jak gdyby nigdy nic biegać po pomieszczeniu królewskim. Na koniec, w niewyjaśniony wówczas sposób, złączył z powrotem uciętą głowę gęsi z resztą jej ciała, po czym ta zaczęła gęgać. Taki sam pokaz powtórzył z pelikanem i wołem. Nie zgodził się jednak, mimo próśb faraona, by zademonstrować to samo z człowiekiem. Iluzją posługiwali się również starożytni kapłani, głównie egipscy, babilońscy i Chaldejscy. Dzięki nabytej wiedzy z dziedziny matematyki, fizyki, chemii i astronomii skonstruowali całą masę urządzeń, które nadawały magiczny charakter religijnym ceremoniom. Przy blasku księżyca drzwi do świątyni same się otwierały, a w ogromnych pustych salach rozlegały się tajemnicze głosy przepowiadające przyszłość.

1 – Michael de Nostre Dame

W średniowieczu iluzjoniści byli posądzeni o kontakty z siłami nadprzyrodzonymi. Prorocy wspomagali pokazami iluzjonistycznymi swoje mniej lub bardziej trafne przepowiednie, aby przekonać sceptycznie nastawionych świadków o prawdziwości wizji. Do tej grupy należy zdecydowanie zaliczyć Michael'a de Nostredame'a, żyjącego w latach 1503 – 1566. Był

to francuski lekarz i astrolog zwany „Nostradamusem”. Swoją popularność zyskał dzięki wielu wydany kalendarzom astrologicznym i zbiorowi wierszowanych przepowiedni pt. „Centuries Astrologiques”. Dzięki prezentowanym przez niego efektom iluzjonistycznym oraz przepowiedniom, stał się największym jasnovidzem i czarnoksiężnikiem tamtych czasów. Odpowiedni sposób formułowania swoich przepowiedni, styl ich pisania oraz wiedza z zakresu polityki i psychologii pozwoliły Nostradamusowi przekonać ówczesnych magnatów o swoim rzekomym darze. Obecnie jego przepowiednie uznawane są za ponadczasowe i uniwersalne, a ich interpretacje nie mają końca.

Pod koniec XVIII w. w Europie Zachodniej pojawił się nowy styl pokazów iluzjonistycznych. Opierał się on na powszechnym zamiłowaniu do nauki i techniki. Ówczesny iluzjonista kazał się nazywać „eksperymentatorem naturalnej magii”. Odrzucał bowiem mistykę, by nadawać swoim pokazom naukowy charakter. Zamiast magicznych sztuczek prezentowane były eksperymenty. W większości przypadków nie przypominały one jednak naukowych doświadczeń. W istocie owe eksperymenty były zlepkiem zgrabnie przemyconych sztuczek, bez których doświadczenie nie mogłoby się sprawdzić. Podczas gdy eksperymenty odbywały się w teatrach i salach widowiskowych, na bazarach i placach działali tzw. „kuglarze”. Termin ten pochodzi od średniowiecznego triku z 3 kubkami i 3 kuleczkami. Tego rodzaju numer był jednym z najpopularniejszych, który prezentowali uliczni iluzjoniści. Sprawni, zręczni, sprytni, niejednokrotnie błyskotliwi i obrotni mistrzowie manipulacji przepowiadali przyszłość, tłumaczyli znaki i sny, nierzadko również oszukiwali. Pierwszym znanym „kuglarzem” był francuz, MaitrelGonin. Wędrował przez wiele lat z miasta do miasta, zyskując coraz większą popularność i uznanie.

Z czasem dotarł na dwór cesarza Franciszka I, gdzie przez wiele lat pełnił funkcję nadwornego maga. Jego następcą był pierwszy syn o takim samym imieniu

i nazwisku. Jednak ten zrezygnował z dworskiego życia i oddał się w całości ulicznej iluzji. Jego popularność była tak wielka, że nawet obecnie, po upływie 300 lat, Francuzi określają bardzo sprytnego człowieka mianem „MaitreGonin”.

Iluzja, jaką znamy dziś, rozwinęła się dopiero około XIX w. Przełomem stała się działalność Jeana Eugène Roberta-Houdina, który wprowadził urządzenia mechaniczne, a także rozwinął triki wspomagające sprawną oraz płynną manipulację dłońmi i przedmiotami. Jean urodził się w 1805 r. we Francji. Swoją karierę rozpoczął jako zegarmistrz i dopiero później zaczął

2 – Eugene Robert-Houdin

zajmować się sztuką iluzji. Jego innowacyjne wykorzystanie

urządzeń i energii elektrycznej w występach,

a także strój i talent do płynnego wykonania sztuczek przyniosły mu imię "ojca nowoczesnej magii". Prowadził Teatr Magiczny w Paryżu od 1845 do 1855 r., który odnosił duże sukcesy. Był nawet zatrudniony przez rząd francuski, aby

wykorzystać swoje sztuczki do stłumienia rewolucji w Algierii. Zmarł na zapalenie płuc w 1871 roku.

Innym bardzo popularnym w tamtym okresie iluzjonistą był Harry Houdini. Łatwo można zauważyć podobieństwo w nazwiskach obu iluzjonistów, a to dlatego, że Robert-Houdin był autorytetem i inspiracją dla HarregoHudiniego, który wybrał sobie pseudonim na jego cześć. Tak naprawdę nazywał się Erik Weisz, urodził się w 1874 roku w Budapeszcie. Słynął przede wszystkim ze spektakularnych uciezek z niebezpiecznych sytuacji, na przykład z zatopionej skrzyni lub łańcuchów zapiętych wokół ciała.

W XX wieku iluzja stała się na tyle popularna, że przeniknęła do kultury masowej jako forma rozrywki.

W latach 80. i 90. XX wieku w telewizji pojawiły się wysokobudżetowe przedstawienia dla dużej publiczności – symbolem tego okresu stał się David Copperfield. Stworzył m.in. urządzenie wykorzystywane do iluzji lotu, które szybko zostało opatentowane. W Polsce czołowym iluzjonistą jest obecnie Marcin Muszyński, który w show „Mam Talent!” dotarł do finału.

Julia Chomko

3- Marcin Muszyński

WIELCY ILUZJONISCI

Criss Angel
(ur. 19.12.1967)

Pochodzący z Grecji Christopher N. Sarantakos oprócz tego, że jest jednym z najbardziej znanych iluzjonistów, interesuje się również muzyką. Na rzecz iluzji zrezygnował z edukacji, aby całym sercem poświęcić się swojej pasji. W wieku 12 lat miał swój pierwszy występ

na żywo, dzięki któremu zyskał dużą popularność. W jednej z pierwszych poważnych iluzji wzięła udział jego matka (lewitowanie nad miotłą). Jego najstłynniejsze efekty iluzjonistyczne to m.in. chodzenie po wodzie, psychokineza, przepołowienie kobiety czy zamknięcie się w trumnie zakopanej głęboko pod ziemią i uwolnienie się z niej.

David Blaine
(ur. 04.04.1973)

David Blaine White jest byłym partnerem Madonny, jednak nie to sprawiło, że jest on jednym z najbardziej popularnych ludzi na świecie. Swoją karierę zaczął od prostych występów ulicznych, które z czasem przeobrażały się w wielkie pokazy znane na całym świecie. Pokaz pt. "Frozen in Time", w którym przebywał on w zamkniętej szafie z przezroczystego lodu 63 godziny 42 minuty i 15 sekund, wywarł największe wrażenie

na obserwatorach iluzjonisty.

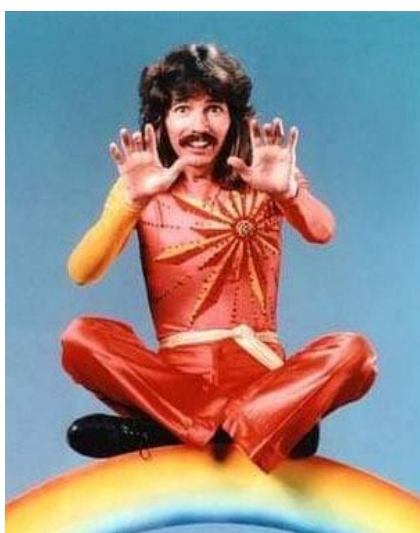
David Copperfield **(ur. 16.09.1956)**

David SethKotkin specjalizuje się w tzw. "Wielkiej Iluzji", dzięki której spowodował m.in. zniknięcie Statuy Wolności czy przeniknięcie przez Wielki Mur Chiński. Już jako nastolatek zarabiał miliony na swoich występach, na które przychodziły tłumy. Rozpoczęcie studiów uważał za zbędny etap w życiu, dlatego zrezygnował z nich po

trzech tygodniach. Podpisał on kontrakt z wieloma producentami kanałów telewizyjnych, które zyskały dzięki niemu bardzo dużą oglądalność. W ciągu 30 lat swojej kariery Copperfield ustanowił jedenaście rekordów Guinnessa, a w 2009 roku magazyn "Forbes" umieścił go na 80 miejscu najbardziej wpływowych celebrytów świata.

Derren Brown (27.02.1971)

Brown określa siebie jako "psychologicznego iluzjonistę". Jest on znany głównie dzięki umiejętności czytania umysłu. Tłumaczył, że swoje zapierające dech w piersiach sztuczki osiągnął przy użyciu "magii, sugestii, psychologii, mylnego skierowania myśli i umiejętności przyciągania uwagi otoczenia". Dlatego nie ma on problemu z manipulowaniem i wpływem na psychikę ludzi. Jest autorem dwóch książek pt. "Sztuczki umysłu. Poznaj mechanizmy ludzkich zachowań" oraz "Wyznania magika".

DougHenning **(ur. 3.05.1947 - zm. 07.02.2000)**

Douglas James Henning interesował się magią już jako młody chłopiec, a jego pierwszy pokaz miał miejsce na urodzinach przyjaciela. Popularność zyskał po ogłoszeniu się w gazecie, dzięki czemu został zaproszony do telewizji. Po skończeniu studiów był jedynym i pierwszym iluzjonistą, który otrzymał stypendium od rządu kanadyjskiego na dalszy rozwój swoich zainteresowań. Jest on autorem biografii Houdiniego - "Houdini: His Legend and His Magic", a kilka lat później został też producentem i odtwórcą głównej roli w musicalu "Merlin". Zmarł w wyniku raka wątroby. 8 czerwca 2000 roku ogłoszono, że iluzjonista otrzyma gwiazdę w Kanadyjskiej Alei Sław.

Kinga Ceniuk

NAJCIEKAWSZE SZTUCZKI MAGICZNE

Maciej Pol

Polski iluzjonista, laureat wielu międzynarodowych festiwali sztuki iluzji, występujący na renomowanych scenach i estradach całego świata m.in. Casablanca, Paryż, Wiedeń, Chicago, Moskwa, Drezno. Jego najciekawszymi i najbardziej znanymi iluzjami są: przecinanie ciała na pół oraz lewitacja ciała, bądź samochodów. W 1994 roku na zamówienie koncernu Renault na oświetlonej scenie wykonał iluzję zniknięcia samochodu. Był to efekt po raz pierwszy pokazany w Polsce.

David Copperfield

Specjalizuje się w tak zwanej „Wielkiej Iluzji”. Jego najstynniejsze sztuczki to: spowodowanie zniknięcia Statuy Wolności, Boeinga, Orient Expressu, Tornado Ognia oraz przeniknięcie przez Wielki Mur Chiński. Copperfield na oczach milionów widzów sprawiał, że przedmioty zniknęły. Najbardziej znanym przedstawieniem w jego wykonaniu jest zniknięcie Statuy Wolności. Miliony ludzi śledziło to wydarzenie. Ludzie patrzyli na pomnik, powoli widząc jak znika na ich oczach. Do dziś wielu zastanawia się, jak to w ogóle możliwe. Podobnie stało się również z pociągiem Orient Express. Jednak jego iluzje pozostają tajemnicą, co sprawia, że są źródłem niezapomnianych wrażeń na wiele, wiele lat.

Harry Houdini

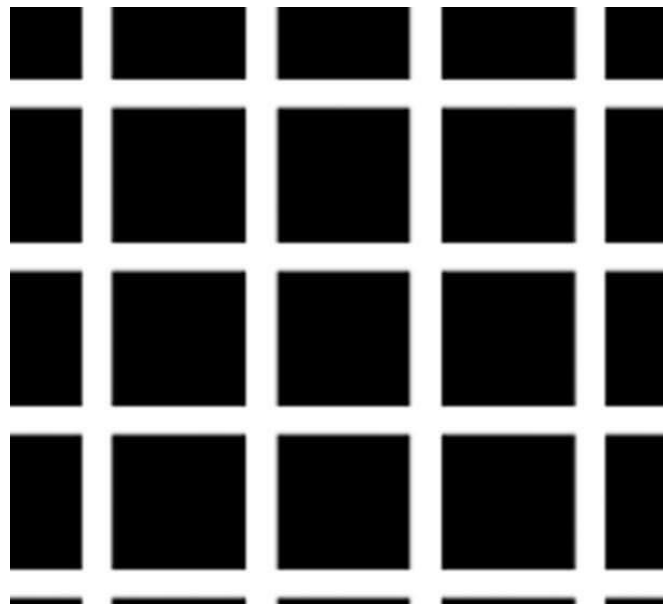
Houdini początkowo koncentrował się na tradycyjnych sztuczkach z kartami. W końcu stał się „Królem kart” i „Królem uwalniania się z zakuć”. Od 1904 i w latach 1910-1920 Houdini występował w Stanach Zjednoczonych, odnosząc ogromne sukcesy. Uwalniał się z kajdan, łańcuchów, więzów i kaftanów bezpieczeństwa, nawet gdy był zawieszony na linie lub znajdował się pod wodą. W 1913 roku

przedstawił, być może swą najbardziej znaną sztuczkę, „wodną komorę chińskich tortur”, w której umieszczony był w pozycji „do góry nogami” w zamkniętej skrzyni ze stali i szkła

do pełna zalanej wodą. Powstrzymał w niej oddech przez 3 minuty.

Siatka Hermana

Jest to złudzenie optyczne, którego nazwa pochodzi od nazwiska niemieckiego psychologa - Ludimara Hermana. Złudzenie polega na tym, że gdy człowiek patrzy na obrazek, widzi szare plamy, jednak gdy spojrzy bezpośrednio na białe miejsca, plamki znikają. Dzieje się to, ponieważ receptory światła w siatkówce oka są rozłożone nierównomiernie. Najwięcej jest ich na środku, dlatego sygnały docierające do mózgu z kątów pola widzenia są mniej widoczne. W tym przypadku dochodzi do tego również gra kolorów.

Aleksandra Szolucha

NIEBEZPIECZENSTWO ZAWODU ILUZJONISTY

Oglądając niezwykle pokazy iluzjonistów, najczęściej rozplywamy się w zachwycie, a tuż potem zastanawiamy się, jak oni to zrobili. Jednak nie zawsze zdajemy sobie sprawę, jak wiele trudu i zaangażowania musieli włożyć w to, aby każdy prezentowany przez nich pokaz był na jak najwyższym poziomie. Niestety zdarza się, że przez nieumiejętność lub zwykły pech podczas pokazów iluzjonistycznych dochodzi do wypadków.

Na przestrzeni lat miały miejsce pokazy, które zakończyły się śmiercią artystów. Jednym z takich nieszczęśników był Janaka Basnayake, który w 2012 roku postanowił odegrać przedstawienie, które polegało na zakopaniu się żywcem. Jest to jedna z najtrudniejszych sztuczek, jednak Basnayake chciał zostać osobą, która wytrzyma pod ziemią najdłużej. Niestety, rekord nie został pobity. Kilka godzin po rozpoczęciu pokazu wykopano mężczyznę, a wkrótce potem stwierdzono zgon. Rodzina artysty była w szoku, gdyż wiele razy na ich oczach udawało mu się wytrzymać taki czas pod ziemią bez najmniejszego problemu. Jednak jest to przykład, że nawet sztukmistrze popełniają błędy.

Historia Chung Ling Soo to nieco starsza sprawa, bo z 1918 roku. Bohater tej sytuacji był jednym z najpopularniejszych iluzjonistów swoich czasów. Na jednym z londyńskich pokazów magik standardowo

przedstawił swój program, a kulminacyjnym momentem miało być zatrzymanie kul wystrzelonych z broni palnej w jego stronę. Niestety przez niedopatrzenie było to jego ostatnie przedstawienie. W wyniku niedbalstwa broń została źle przygotowana i wystrzeliła prawdziwy pocisk, który ranił iluzjonistę w klatkę piersiową. Jego ostatnie słowa na scenie to: „Mój Boże, coś się stało. Zasłońcie kurtynę”. Chung Ling Soo zmarł w szpitalu następnego dnia po wypadku.

W latach czterdziestych był człowiek, który przebijał swoje ciało ostrymi przedmiotami. Według niektórych był cudotwórcą. W 1948 roku Mirin Dajo,

bo o nim mowa, zdecydował się na eksperymentalne działanie. Połknął dużą igłę, która musiała zostać operacyjnie wyjęta, gdyż organizm artysty nie mógł się jej pozbyć w sposób naturalny. Niestety po tym incydencie Mirin zapadł w śpiączkę, z której już się nie obudził.

W czerwcu 1900 roku szwedzki magik Balabrega wystawił swój pokaz w Brazylii. Jedną z jego sztuczek, w której udział brało aż sześć asystentek przebranych za ćmy, polegała na tym, żeby ogromne owady zniknęły w niezwykłym płomieniu. Wytworzenie ognia wymagało specjalnego użycia gazu. Niestety teatr, w którym miał miejsce pokaz, był wyposażony tylko w acetylen. Jak wiadomo, jest on łatwopalny i nieprzewidywalny. Zbiornik wybuchł i wznicił pożar, pochłaniając magika i jego asystentki.

Bycie iluzjonistą pozwala na dostarczenie publiczności niezwykłych doznań i występowanie w różnych zakątkach świata, ale zadajmy sobie szczerze pytanie: ile razy zdarza nam się popełnić błąd podczas wykonywania dobrze znanych nam czynności? Kiedy jednak jesteśmy na scenie, taki błąd w sztuce może kosztować nawet życie.

Diana Hetman

FESTIWALE MAGII

Iluzja, przez wielu uważana za magię, jest powszechnie akceptowana i przykuwa uwagę bardzo wielu osób swoją niezwykłością i tajemniczością. Ludzie chętnie płacą za to, aby obejrzeć pokazy iluzjonistów, uważają to za dość ambitną i kreatywną formę spędzenia wolnego czasu, ale i osoby uznawane za magików z przyjemnością prezentują swoje umiejętności na tego rodzaju widowiskach. Jest to dla nich sposób realizacji marzeń, ale również możliwość zarobienia dodatkowych pieniędzy. Najczęściej oglądanymi przez ludzi są różne przeglądy czy festiwale iluzjonistyczne, w których magicy pokazują swoje najlepsze sztuczki. Rywalizują oni również między sobą w różnego rodzaju konkursach. Oto kilka przykładów takich wydarzeń:

Festiwale i przeglądy

Międzynarodowy festiwal iluzji w Poznaniu

Na tym festiwalu mamy możliwość zobaczenia nie tylko wspaniałego pokazu magii i iluzji, ale również szansę na edukację i kształcenie się w tej sztuce. Można podziwiać sztuczki iluzjonistów polskich i zagranicznych. Dodatkowo dla najmłodszych widzów jest przygotowany specjalny, indywidualny program. Najlepsi iluzjoniści pokazują tam sztuczki związane z kartami, monetami, manipulacją czy mentalizmem. Festiwal cieszy się dużym zainteresowaniem, ponieważ w październiku 2018 roku odbyła się już 52 edycja tego wydarzenia. Ludzi przyciąga tam na pewno fakt, że zapraszani są bardzo

znani artyści, tacy jak np. Axel Hecklau czy Javi Benitez.

Kongres Krajowego Klubu Iluzjonistycznego

Kongres był wspaniałą możliwością na rozwój dla wielu Polskich iluzjonistów, bowiem na wydarzeniu tym wciąż zjawiało się wiele magicznych autorytetów.

Melbourne Magic Festival

Impreza ta odbywa się co roku od 30 czerwca do 13 sierpnia w Melbourne w Australii. Można tam zobaczyć ponad 300 różnych występów na 65 pokazach. Obecnie ten festiwal uznawany jest za największy tego rodzaju na półkuli południowej, przyciągający magików i widzów z całego świata. Tylko w zeszłym roku pokazy obejrzało na żywo ponad 12 tysięcy osób. Impreza została zorganizowana po raz pierwszy w 2008 roku przez Australijski Instytut Magii i jej celem było danie szansy magikom realizowania swoich pasji, a widzom możliwości zobaczenia światowej klasy numerów magicznych.

Konkursy

Coroczne ogólnopolskie warsztaty iluzjonistyczne

Jest to zwykle zjazd magików z całej Polski, w trakcie którego iluzjoniści mają możliwość wymiany poglądów na temat magii i doszkolenia się w dziedzinie iluzji poprzez wysłuchanie wykładów wielu znanych polskich magików, takich jak Marek Zdrojewski czy chociażby Andrzej Fidziński. Dodatkowo w trakcie warsztatów organizowane są konkursy iluzjonistyczne w kategorii Junior i Senior. Zawodnicy walczą tam o prestiż oraz drobne upominki od organizatorów i sponsorów wydarzenia. Dla osób biorących udział w zawodach jest to również szansa na zaistnienie na polskiej scenie iluzji.

Konkurs Illusion of the year

Internetowy konkurs, w którym może wziąć udział każdy człowiek na ziemi. W tych zawodach wybierane są najlepsze twórcze obrazki wywołujące różne złudzenia optyczne. Muszą być one jednak publikowane nie wcześniej niż rok przed ostatnim konkursem. Obrazek należy wysłać do jury, które następnie wstępnie go recenzuje i zawęża grono finalistów do pierwszej dziesiątki, a później internauci mogą głosować na zwycięzcę. Trzy najlepsze prace zdobywają nagrody pieniężne

Mistrzostwa świata Magii

Organizowane co 3 lata przez IFMS (International Federation of Magic Society) od 1948 roku. Najbliższe zawody będą odbywały się w dniach 26-31 lipca 2021 roku w Kanadzie. Ostatnia edycja miała miejsce w Korei Południowej i należy dodać, że był to finał tej imprezy. Aby wziąć w tym udział, uczestnik musi przejść wstępne kwalifikacje odbywające się w jego kraju. W koreańskim finale wzięło udział ponad 120 magów z 21 krajów. Występy zawierały sztuczki od 80 magików do kategorii scenicznej, która składa się z 5 gatunków: manipulacji (sztuczka ręki), ogólnych (opowiadanie historii), iluzji (na dużą skalę), mentalnej (psychologia) i komedii (magia komiksowa). A 40 magów wykona figury przedstawiające kategorię zbliżenia, która składa się z trzech gatunków: karty (sztuczka z karty), mikro (sztuczka z bliska) i salon (sztuczki salonowe). Zawodnicy rywalizują o tytuł najlepszego magika na świecie i co za tym idzie, ogromny prestiż i szacunek. Dodatkowo uczestnik otrzymuje piękny szklany puchar oraz nagrody pieniężne i nagrody od sponsorów wydarzenia.

Paweł Woźniak

MAGIA I ILUZJA W TEKSTACH KULTURY

Zjawisko magii i iluzji pojawia się w wielu tekstach literackich. Wprowadzając te motywy do swoich tekstów, artyści starają się wpłynąć na wyobraźnię i zainteresowanie czytelnika.

Temat ten porusza między innymi Adam Mickiewicz w II części „Dziadów”. Druga część dramatu Mickiewicza wprowadza nas w tajemniczy nastrój. Poeta przywołuje pradawny litewski obrzęd dziadów, w trakcie którego nawiązywano kontakt z zaświatami przy pomocy pewnych, ściśle określonych rytuałów.

Na wezwanie prowadzącego ceremonię Guślarza pojawiają się duchy zmarłych, z których każdy odbywa karę stosowną do swych przewinień, błąkając się w strasznych cierpieniach między niebem a ziemią. Kwestie wypowiedane przez te tajemnicze postacie przedstawiają głębokie prawdy życiowe.

Magię zauważamy również w „Mistrzu i Małgorzacie” Michała Bułhakowa. Utwór sytuuje się w kręgu motywów diaboliczno-magicznych. Szatan, pod postacią Wolanda, pojawia się w Moskwie lat trzydziestych z całą swoją świtą, do której należy też kot Behemot. Wszyscy chcą

zorganizować szatański bal, wchodzi więc w układ z Małgorzatą, która ma zostać jego królową. Woland sprawia później, iż kobieta zmienia się w czarownicę. Tymczasem szatańska moc powoduje, że w mieście dzieją się dziwy, co z kolei przyczynia

się do zniszczenia totalitarnego porządku. Tu więc magia, prócz tego, że pomaga odzyskać Małgorzacie kochanka, niszczy to, co zastane w skostniałym świecie. Jest siłą, która może zostać użyta w służbie zła lub dobra.

Magię i iluzję zauważamy w książce Lewisa Carolla pt. „Alicja w Krainie Czarów”. Dzieło przedstawia małą dziewczynkę, która w pogoni za królikiem

trafia do tajemniczej krainy magii. Tu spotyka fantastyczne postaci, których obecność nie tylko ją bawi, lecz też skłania do refleksji oraz uczy podstawowych prawd o życiu i reguł funkcjonowania w społeczeństwie oraz umiejętności doświadczania i zdobywania prawdziwego szczęścia. Przekonuje się nawet, jak wielką wartość ma tak pozornie prozaiczna czynność, jak nadawanie nazw czy imion. Tutaj więc czary służą niejako łatwiejszemu przekazaniu tego, co w życiu ważne.

Motyw magii zawarty jest także w wierszu Konstantego Ildefonsa Gałczyńskiego pt. „Zaczarowana dorożka”. Wiersz dedykowany jest żonie poety – Natalii, reprezentuje sobą konwencję żartobliwej groteski, jednocześnie pełnej liryzmu. Dorożka opisywana przez twórcę rzeczywiście poruszała się po ulicach Krakowa, a należała do Jana Kaczary. Podmiot liryczny od „Czarnomistrza Krakowa” dowiaduje się, że każdy może zaczarować zwyczajną dorożkę, wystarczy błysnąć w oczy fiakrowi broszką, która tu może być rozumiana albo dosłownie, albo też jako metafora pieniądza. Wtedy dorożkarz i jego pojazd stają się zauroczeni, co również można odczytać dosłownie, jako zaczarowani, ale i przenośnie- w odniesieniu do wyrazu „urok” w znaczeniu „piękno”. W końcu podmiot uświadamia sobie, że siedząc w dorożce, sam stał się niejako zaczarowany, stracił poczucie czasu. Wracając do rzeczywistości, zastanawia się, dlaczego siedzi w dorożce i gdzie właściwie chciał jechać. Kiedy znajduje odpowiedź, okazuje się, że dorożkarz i jego koń wyglądają bez mała magicznie i znajdują się w czarodziejskim świecie snu.

Oliwia Nazaruk

RECENZJA FILMU "ILUZJA"

Ostatnio obejrzałam bardzo interesujący i wciągający film pt. "Iluzja". Reżyserem kryminału jest Louis Leterrier. Scenariuszem zajęli się Boaz Yakin, Edward Ricourt oraz Ed Solomon, natomiast scenografia należała do Petera Wenhama. O odpowiednią muzykę zadbał Brian Tyler. Produkcja odbywała się we Francji i USA. Główne role należały do Jessego Eisenberga, Marka Ruffalo, Woddiego Harrelsona, Isli Fisher, Dave Franco oraz Melanie Laurent. Wszyscy aktorzy świetnie się wywiązali ze swoich zadań. Film miał swoją premierę w 2013 roku.

Liczne nagrody, które ten film otrzymał, między innymi za zachęcającą fabułę, nie powinny nikogo dziwić. Istniejąca od wieków tajna organizacja OKO zbiera ekipę najbardziej utalentowanych, obdarzonych niezwykłymi umiejętnościami iluzjonistów i daje im zadanie, którego nikt dotąd nie miał odwagi się podjąć. O grupie robi się głośno po spektaklu, podczas którego rabują bank znajdujący się na innym kontynencie, a miliony trafiają na konta ludzi obecnych na widowni. Tropem iluzjonistów idzie agent FBI, pewny, że za ich działalnością musi kryć się coś więcej. Nie jest on jednak jedynym człowiekiem, który chce poznać tajemnicę grupy, która przygotowuje się do realizacji bardzo odważnego planu.

Przemyślana fabuła filmu z każdą minutą zabiera nas coraz głębiej w świat iluzji. Połączenie dwóch światów- przestępstwa i magii pobudza naszą wyobraźnię i angażuje widza całkowicie. Moją uwagę w szczególności przykuły porywające sceny pościgu, przyprawiające o dreszcze, wciągające i zaskakujące sztuczki

oraz nieoczekiwane zwroty akcji.

A jakie zdanie na temat tego filmu mają krytycy?

Opinia Alicji Górskiej na temat dzieła jest następująca: "Efektowna interesująca historia, z wciągającą akcją i zajmującą intrygą. Pozwala bawić się nie tylko niedzielnym fanom kina, ale również tym bardziej obeznanym z kinematografią jednostkom." Podobne zdanie na temat kryminału posiada Martyna Janas ze źródła Movieway: "Okazało się jednak, że ten film to z jednej strony zagadka, napięcie - z drugiej akcja i pościgi. To sztuczki, które cieszą widza, intrygują. Poczułam się, jakbym naprawdę była na pokazie iluzjonistów." Jak widać, film jest naprawdę dobrze oceniany.

Podsumowując, kryminał dostarczył mi wielu niezapomnianych wrażeń. Jest przemyślany, trzymający w napięciu. Zauroczyła mnie bohaterka Henley Reeves, którą zagrała Isla Fisher. Jako jedyna „siła żeńska” w filmie w odważny sposób wkroczyła w świat iluzji, ryzykując tym samym swoje życie. Z przyjemnością obejrzę ten film powtórnie. Dodatkowo dla ciekawych ciągu dalszego, w 2016r. wydano kontynuację przygody iluzjonistów-„Iluzja 2”.

Każdemu, kto chce przenieść się na jakiś czas w świat wyobraźni, magii, szaleństwa, polecam obejrzeć ten film!

Karolina Chrapek

ZESPÓŁ REDAKCYJNY:

Redaktor naczelna:

Julia Huk, 3F

Okładka:

Klaudia Michalak, 3F

Autorzy artykułów:

Julia Chomko, 3F

Kinga Ceniuk, 3F

Aleksandra Szotucha, 3F

Diana Hetman, 3F

Oliwia Nazaruk, 3F

Paweł Woźniak, 3F

Karolina Chrapek, 3F

Opiekun wydania:

Mgr Lucyna Nowak

4 - Walka Harrego Pottera z Lordem Voldemortem (wersja żeńska, mamy XXI wiek i równouprawnienie).

DATA: 28.01.2019, czarno-białe. Lordowi Voldemortowi odróśł nos.